SOBHANACHALA PICTURES

★ Bhaktha Prahlada ★

శోభనాచల పిక్చర్సువారి

★ భక్త ప్రహ్లాద ★

—• నట నటీవర్గము •—

గగ్గయ్య	...	హిరణ్య
రాజేశ్వరి	...	లీలావతి
రామకృష్ణశాస్త్రి	...	నారద
నారాయణరావు	...	ఇంద్ర
కుంపట్ల	...	చండామార్కులు
పరిపూర్ణ	...	1-వ ప్రహ్లాదుడు
వరలక్ష్మి	...	2-వ ప్రహ్లాదుడు

డైరెక్షన్ & ఎడిటింగు

చిత్రపు నారాయణమూర్తి, బి. ఏ.,

Distributors :

CHAMRIA TALKIE DISTRIBUTORS.

SECUNDERABAD - DN.

యరలవయ

కథాసంగ్రహము

——(౦)——

హిరణ్యకశిపుడు తనకు మృత్యువులేకుండ జేసికొనదలంచి బ్రహ్మను గురించి తపమాచరించుచుండెను. అతనిభార్య లీలావతి గర్భవతియైయుండెను. ఆమె గర్భమునుండి యెట్టివైరిపుట్టునో, తనకెట్టి కీడుమూడునోయను భీతిచే దేవేంద్రుడు ఆమె గర్భస్థ శిశువును భేదించుతలంపుతో లీలావతిదేవిని చెరబట్టి తనలోకమునకు గొనిపోవుచుండెను. దారిలో నారదుడడ్డుపడి లీలావతి గర్భస్థుడైన శిశువు శ్రీవైష్ణవతేజఃపుంజమగుట తెలిసి, దేవేంద్రుని మౌఢ్యమును పరిహసించుచు దేవేంద్రునుండి లీలావతిని విడిపించుకొని తన ఆశ్రమమునకు గొనిపోయెను.

బ్రహ్మవరప్రసాదుడైన హిరణ్యకశిపుడు తన భవనము చేరి లీలావతి విషయము తెలిసికొని ఇంద్రలోకముపై దాడివెడలెను. ఇంద్రుని పదభ్రష్టుని గావించి స్వర్గరాజ్యమును తన మంత్రులపరమొనర్చి లీలావతిని దీసికొని తన రాజ్యము చేరెను.

తన సోదరుని చంపిన శ్రీహరిని [illegible]ధించు తలంపుతో హిరణ్యకశిపుడు వైకుంఠముపై దండెత్తెను. వైకుంఠవాసుడు పలాయనుడయ్యెను విష్ణుభక్తుల హింసించుచు వైకుంఠము సహితము దానవుల పరమొనర్చెను.

లీలావతి గర్భమునుండి ప్రహ్లాదుడు జనించి కోటిసూర్యప్రభాసమానుడై దినదినాభివృద్ధి నొందుచుండెను. ఎంతవెదకినను హరి కానిపింపనందులకు విసిగి, హిరణ్యకశిపుడు, హరిభక్తుల హింసించియు, భజనలభంగపరచియు, దేవాలయముల పడగొట్టించియు, భువనములకు సంక్షోభము కలిగించుచుండెను.

హిరణ్యకశిపునకు హరిపై ద్వేషము ప్రబలినకొలది, ప్రహ్లాదునకు హరిపై భక్తి ప్రబలుచుండెను తన పుత్రుని బుద్ధి మరల్చుట ఎటులాయని హిరణ్యకశిపునకు ఆరాటము మెండయ్యెను. తల్లిదండ్రులిద్దరును వారిచేతనైనంతవరకు హరిభక్తి మానుమని తమ కొమరునకు ఉద్బోధించిరి. చిన్నవాడైనను ప్రహ్లాదుడు తన పట్టు విడువక పోయెను.

హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని విద్యాభ్యాసమునకు చండామార్కులవెంట బంపెను. కుశాగ్రబుద్ధియగు ప్రహ్లాదుడు గురుకులమున విద్యనభ్యసించుచుండెను. ఆరుమాసములుగా పుత్రునియెడబాటును సహింపలేకపోవుచుండిన

లీలావతి పతినిజేరి తనపుత్రుని రప్పింపవేడుకొనెను. హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని రప్పించెను. విద్యావివేకములు పరీక్షింప ప్రారంభించెను. ప్రహ్లాదుడు శ్రీహరి నామస్మరణమే మోక్షదాయకమని స్పష్టీకరించెను. హిరణ్యకశిపునకు పుత్రునిపై కోపము హెచ్చెను. గురువుల వేడికోలువలన ప్రహ్లాదుని మరల గురువువెంబడి గురుకులమునకు బంపెను.

చండామార్కులిరువురు సామదాన భేద దండోపాయములచే ప్రహ్లాదునిమతిమును మార్చవలెనని ప్రయత్నించిరి ప్రహ్లాదుడు తాను హరిభక్తిమానుటకుమారు తన సహపాఠకులకెల్లరకు హరిభక్తి బోధించెను. బాలకులెల్లరు ప్రహ్లాదునకుమిత్రులై, హరిభక్తులు అగుట, చండామార్కులకు కంటకమైపోయెను. ప్రహ్లాదుని మతమేమియు మారలేదు హిరణ్యకశిపుడు పుత్రప్రేమను త్యజించి ప్రహ్లాదుని కొండమీదనుండి త్రోసి చంపునట్లు తన యనుచరులకు ఆజ్ఞయొసంగెను.

క్రూరరాక్షసులా బాలకుని గొనిపోయి, పర్వతశిఖరములనుండి క్రిందికి త్రోసిరి. కాని, భక్తవత్సలుడౌ వైకుంఠవాసుడు సంరక్షింప ప్రహ్లాదునకే సంకటము లెట్లుంటగలవు?

తన సేవకులు కరుణించి ప్రహ్లాదుని విడిచియుందురని తలంచి, మంత్రిసత్తముని కాపుగానుంచి, ప్రహ్లాదుని ఒక్క గదియందు బంధించి, ఆ గదినిండ పాముల బడవేయించెను. కాని ఈశ్వరభూషణములైన ఆ సర్పములు జగదీశ్వరుడైన శ్రీహరిభక్తుని ప్రహ్లాదుని ఎట్లు కరవగలవు?

పిమ్మట మండుచున్న మహాగ్నిగుండమున ప్రహ్లాదుని పడవైచునట్లు హిరణ్యకశిపుడు ఆజ్ఞయిడెను, కాని విష్ణుభక్తుడైన అగ్నిదేవుడు ప్రహ్లాదుని యేల ఆహుతిగొనును?

అంతట త[illegible]దీరక మారణహోమప్రవర్తకుల రావించి, క్షుద్రదేవతయైన మారిని సృష్టింపించి ప్రహ్లాదునిపైకి పంపకము గావించెను. అది హరిభక్తుడైన ప్రహ్లాదుని వదలి మాంత్రికుల వెంటబడెను. మాంత్రికులు హిరణ్యకశిపుని శరణువేడిరి. లాభములేకపోయెను అంత నా మాంత్రికులు ప్రహ్లాదుని కాళ్లపైబడిరి. ప్రహ్లాదుడు ఆ క్షుద్రదేవతను మందలించి పంపివేసెను.

ప్రహ్లాదుడు రక్షింపబడుట హిరణ్యకశిపునకు ప్రాణసంకటమైపోయెను. ఈ పరిశోధన లింకనుమానుమని లీలావతీదేవి తనపతిని వేడు

కొనెను. హిరణ్యకశిపుడు మహాగరళమును తెప్పించి, ప్రహ్లాదునిచే త్రాగించెను. ప్రహ్లాదుడా విషమును పాలు త్రావినట్లు త్రాగెను. హిరణ్యకశిపుని కారాటము మెండయ్యెను. అర్థరాత్రమున నిదురించుచున్న ప్రహ్లాదుని చంప హిరణ్యకశిపుడు సాహసించెను. కాని— విఫలుడయ్యెను. పరమ భక్తాగ్రేసరుడగు ప్రహ్లాదుని మాహాత్మ్యమును చూచి ఆనందింపుడు ! ఆనందించి తరింపుడు !

—

పాటలు — పద్యాలు

1 లీలావతి— భీమ్‌పలాస్ రాగం— లావనీ తాళం

జయజయ జననీ మాత భవానీ
జగజ్జనని మాతా ! మహారుద్ర శర్వాణీ శివాణీ
కృపగొని మనోనాథుగొనిరావా జననీ ॥జయ॥
నా దైన్యంబు తొలగా
దయగనలేవా
నీ పదముల నెరనమ్మినదానా
హేరుద్రాణీ మాతా
॥జయ॥

2 నారదుడు— భీమ్‌పలాస్ రాగం—త్రితాల్

సాకీ:- ఎన్ని ధర్మములు నేర్చినా ! ఏ నీతి వినినా
భవాబ్ధిలో మోహాంధుడై । జ్ఞానియైన పడుగా
పల్లవి—గర్వాంధుడు నిక్ గననౌనా
నీదైన విలాస మహా ॥గ॥
సర్వజనాళిన్ సృజియించె నీవ
సర్వపదార్థము నీవ
సుఖము నీవ ! దుఃఖము నీవ

తులసీరాం

కె. తులసీరావ్. తా. 11. 7. 55

నినుగనలేని నరుడు నశింపడ
నీ విలాసమిది ఆహా
॥గ॥

3 హిరణ్యకశిపుడు— పద్యం

శా॥ గాలిం గుంభిని నగ్ని నంబువుల నాకాశస్థలిన్ దిక్కులన్
రేలన్ ఘస్రములం దమః ప్రబల ఘోరగ్రాహ రక్షోమృగ
వ్యాళాదిత్యవరాది జంతుకలహ వ్యాప్తిన్ సమస్తాస్త్ర శ
స్త్రాళిన్ మృత్యువులేని జీవనము లోకాధీశ యిప్పింపవే॥

4 నారదుడు— దిల్‌కీపురియా రాగం — కెర్వాతాళం

భజభజ హరిభజ నారాయణ! నిరాకార నారాయణా ॥భ॥
జలచర స్థలచర వ్యాపన నిపుణ! నీదు దివ్యనామ సారమేగా
భక్తుల మోక్షార్థము కనుగొనగా! జయజయ ముక్తి ప్రసాదీ ॥భ॥

5 లీలావతి—చెలులు— పీలు రాగం— కెమటాతాళం

ప్రియముంబు పాడరేరార చెలులార ॥ప్రి॥
జన్మఉత్సవము కూడి ఆడి పాడర మిగుల ॥జ॥
కోటిమన్మథాకారా నా కుమారా । నీకు జయమగు రార!
నిరంతరమాత్మానందమునను నెగడు వీర ॥ప్రి॥

6 లీలావతి—.చెలులు— కమాచీ రాగం—లావణీ

మంగళహారతి కొమ్మా మంగళతర విభవములను యిమ్మా
మంగళజ్యోతి రచింతున్॥
స్వర్ణద హేళీ లోలమతిశారీ । జయజయ మోక్షదశాలీ
దైత్యవంశ కలశాబ్ధిశశాంకున్ । దనుజవిభుని సుతున్ నాసూనున్
సుగుణము లొసగి శుభముల దనిపి । దయగొని బ్రోవు శివాణీ ..

7 లీలావతి— జంఝూటిరాగం—లావనీ

లాలీ...మమ ధీమతి లాలీ
॥లాలీ॥

సాధుహృదయా నిదురపోరా । దేవదృత వీరా ॥లాలీ॥
సునీతిపేల సుదతీరాణీ । ధృవుబోధింప హరిసేవించి
ధన్యుండై మరలేదా ధారుణి । మదినిసతంబు మహితార్థమును
మరువకీవు మనుముధరా ॥లాలీ॥

8 హరిభక్తులు— మాండ్ రాగం—లావనీ తాళం

హరిహరీయనవె మనసా । ఆ నామమె జీవము యెవ్వారికైన ॥హరి॥
హరిపైన ధ్యానముంచి । హరినే సదా కీర్తించి
హరిభక్తుడౌటే మేలుగా యెవ్వారికైనా ॥హరి॥

9 రాక్షసులు— పీలు రాగం—టూరా తాళం

సారాయిమజాచూడు । సొరగానను లేదీడు
ఏడేడు జగాలన్నీ సారాయిత్రాగి ఆడు ॥సారా॥
గిరగిర కన్నుసాగూ । పక్షిపైని వాలి ఆగూ
మోహానకోంగులాగూ, ఆ హాయికదా రంగూ ॥సారా॥
గుటకొక్కటి యేస్తానూ కోడైనే కూస్తానూ
నోరూరు పుల్లరుచితో । హొరంగుమీరు యెంతో ॥సారా॥

10 సాధు - ప్రహ్లాదుడు - మాండ్ రాగం - లావనీ తాళం

హే నారాయణ్ హే నారాయణ్
భవసాగరతరణా భరణా ॥హే॥
జయ్ నారాయణ జయ్ నారాయణ
జయ్ నారాయణ హే నారాయణ
సారాసారవిచారధీర । శ్రీ రమణ సుగుణగణా
నతలోక జనావన దేవ ॥సారా॥
భక్తలోక బరిపాలుండవీవ । భవము బాపి రక్షించెదలీవ
పావనాత్ముడ వీవె కావా । పావనాత్ముడవీవ
పాతకజాలము బాపుమిక । నతలోక జనావన దేవా ॥సారా॥

11 ప్రహ్లాదుడు - జోగియా రాగం - కెర్వా తాళం

శ్రీనాధా శ్రీనాధా భవభారహరా శ్రీనాధా
మమమానస మందిరనాధా ॥శ్రీ॥
చక్షుఃఫలము నిను జూచుటకాదా । శ్రోత్రము నినువినుకాదా
జిహ్వాపైన తగునా నీస్మరణ । తనువున్ తపసున్ నీకైకాదా
హే వైకుంఠ నివాసా ॥శ్రీ॥

12 హిరణ్యకశిపుడు - పద్యం

శా॥ అంధప్రక్రియ నున్నవాడు పలుకం డస్మత్ప్రతాపక్రియా
గంధం బించుక లేదు మీరు గురువుల్ కారుణ్యచిత్తుల్ మనో
బంధుల్ మాన్యులు మాకు పెద్దలు మముం బాటించి యీ బాలకున్
గ్రంథంబుల్ చదివించి నీతికుశలుం గావించి రక్షింపరే!

13 శాంత - దుర్గా రాగం - కెర్వా తాళం

శ్రీరమణా నారాయణా శ్రితజనపాలన నారాయణా ॥శ్రీ॥
ప్రేమజిలుకు వదనాబ్జముజూపి । భ్రామిన భవభయ బంధముబాపి
నను బ్రోవరావా ॥శ్రీరమణా॥
నన్ దయ తరింప రావా దేవ దేవ దేవ
దీనన్ గావ రావ క్షితిని నినుగనక జీవింపగలనా ॥శ్రీ॥

14 ప్రహ్లాదుడు - మాండ్ రాగం త్రితాల్

హే ప్రభూ మూర్తీ - మంగళకారీ
ప్రభుమూర్తీ మంగళకారీ
శంఖ చక్ర గదా పద్మధారీ । హేనిరాకారీ ॥హే॥
జ్ఞానాకారా సారాసార సంసార । హృదయచక్షువారీ
మరుగున మణగిన నిన్ గననౌనా ॥ మనగలనా దీనుగానా ..

15 శాంత - ప్రహ్లాదుడు - మాండ్ రాగం - త్రితాల్

ప్రభుమూర్తి మంగళకారీ । భక్తులకెల్లా ప్రాపగుదేవా
వినుతహరీ వే రావా । మముగావా । ఓ దేవా ।
రావె రావె హరీ రావె । భావమున వసింపరావె
భక్తజనాధార హరీ పద్మదళాక్షా పద్మదళాక్షా
పరాత్పరున్ ప్రముదముతో భజింపరే భజింపరె
భాసురమగు భక్తివహించీ॥...

16 ప్రహ్లాదుడు — పద్యం

క॥ చదివించిరి నను గురువులు
చదివితి ధర్మార్థ ముఖ్య శాస్త్రంబులు నే
నే చదివినవి గలవు పెక్కులు
చదువులలో మర్మమెల్ల చదివితి తండ్రీ!

17 ప్రహ్లాదుడు - — పద్యం

ఉ॥ ఎల్లశరీరధారులకు నిల్లను చీకటి నూతిలోపలన్
ద్రెళ్ళక మీరు నే నను మతిభ్రమణంబున భిన్నులై ప్రవ
ర్తిల్లక సర్వము న్నతని దివ్యకళామయమంచు విష్ణునం
దుల్లము జేర్చి తా రడవినుండుట మేలు నిశాచరాగ్రణీ!

18 ప్రహ్లాదుడు - — పద్యం

సీ॥ మందార మకరంద మాధుర్యమున దేలు
మధుపంబు వోవునే మదనములకు
నిర్మల మందాకినీ వీచికలదూగు
రాయంచ సనునె తరంగిణులకు
లలితరసాల పల్లవఖాదియై చొక్కు
కోయిల చేరునే కుటజములకు
పూర్ణేందుచంద్రికాస్ఫురిత చకోరకం
బరగునే సాంద్ర నీహారములకు

తే॥ గీ॥ నంబుజోదర దివ్య పాదారవింద
చింతనామృతపాన విశేష మత్త
చిత్తమేరీతి నితరంబు జేర నేర్చు
వినుతగుణశీల మాటలు వేయునేల?

19 శాంత— పీలు రాగం.— కెర్వా తాళం

కనవా, మనసా, శాంగతి । విధి కాలసర్పమని కానవుగా ॥కన॥
జగము మాయా జడుడు ధరా । యీ జనన మరణముల నెరుగడుగా
ఎవడీజగతికి కారకుడో । భవభారహరున్ హరి సేవించు మిక ॥కన॥

20. ప్రహ్లాదుడు - శాంత - బాలురు, యమునకల్యాణీ రాగం-
లావనీ తాళం

నారాయణ నారాయణ నారాయణో పాహిమాం ॥నా॥
చతుర్వేద వేదాంగ విజ్ఞాన । శాస్త్రగతార్థ ఆనందవినోదాహ్లాదవాదీ
ఆత్మచక్షువున ఆత్మను జూపి । ఆత్మయే తానౌనుగా ॥నా॥
[illegible]ంచభౌతిక [illegible]హములో[illegible] ప్రా[illegible]ంబై నారాయణు[illegible] డలరు
చేతనములు అచేతనముల మది
నారాయణ భజ నారాయణ । నారాయణ భజ నారాయణ
నారాయణ భజ నారాయణ । నారాయణ భజ నారాయణ
నారాయణ భజ నారాయణ । హరి నారాయణ। ॥నా॥

21 ప్రహ్లాదుడు - దేశ్ రాగం - రూపక తాళం

పరమపావన భక్తపోషణ । భవవిదారణ నిర్గుణా
దురితభంజన నిరతరంజన । దుఃఖరహిత నిరంజన
వేదవేద్యాద్యంతరహిత । విమలతేజ పరాత్పరా
మాధవా గోవింద హరిహరి । మహితచరితా శ్రీకరా ॥పరమ॥

22 ప్రహ్లాదుడు-శాంత-బాలురు-మాండ్ రాగం-కెర్వాతాళం

భజ భజ నారాయణ నారాయణ ॥భ॥
హరినిచూడ మాయకాదా । మా[illegible]పితాదికమంతా
అంతమునం దెవరేనియురారు । హరిని పలుకనగు కాదా ॥భ॥
శ్రీహరిగొలువ చింతలుపోవా । స్థిరమతిరాదా । చెలువుము మీరా

హరిభజహరిభజ హరీ॥ శ్రీహరి । శ్రీహరీ
శ్రీహరి హరి నారాయణ నారాయణా ॥భజ॥
పాపవిదార । పావనధీరా । భక్తజనాదృతసార
భవతరణ మొసగి మము దయ బ్రోవ । భారము దేవా బలుడవు కావా
శ్రీహరిని గొలువ క్షేమము కాదా
సతతము హరిహరి హరియనుకొండీ
జపముసలుప జయమగును వినండీ
భజభజ హరిహరి భజ నారాయణ ॥భజ॥

23 ప్రహ్లాదుడు— పద్యం

సీ॥ సంసార జీమూత సంఘంబువిచ్చునే । చక్రిదాస్య ప్రభంజనము లేక
తాపత్రయాభీల దావాగ్నులారునే । విష్ణు సేవామృత వృష్టిలేక
సర్వంకషాఘౌఘ జలరాసు లింకునే । హరిమనీషా బడబాగ్ని లేక
ఘన విపద్గాఢాంధకారంబు లడగునే । పద్మాక్షనుతి రవిప్రభలు లేక
తే॥ గీ॥ నిరుపమాన పునరావృత్తి నిష్కళంక
[illegible]
శార్ఙ్గకోదండ చింతనాంజనము లేక
తామరస గర్భవరసైన దానవేంద్ర!

24 ప్రహ్లాదుడు— పద్య

సీ॥ కంజాక్షునకుగాని కాయంబు కాయమే । పవనగుంఫిత చర్మభస్త్రి గాక
వైకుంఠు బొగడని వక్త్రంబు వక్త్రమే । ఢమఢమ ధ్వనితోడి ఢక్క గాక
హరిపూజనము లేని హస్తంబు హస్తమే । తరుశాఖనిర్మిత దర్వి గాక
కమలేశు జూడని కన్నులు కన్నులే । తనుకుడ్యజాల రంధ్రములు గాక
ఆ॥ చక్రిచింతలేని జన్మంబు జన్మమే । తరళసలిల బుద్బుదంబు గాక
విష్ణుభక్తిలేని విబుధుండు విబుధుడే । పాదయుగముతోడి పశువు గాక.

25 హిరణ్యకశిపుడు— పద్యం

చ॥ పటుతర నీతిశాస్త్రచయపారగు జేసెదనంచు బాలునీ
కటు గొనిపోయి వానికి ననర్హములైన విరోధిశాస్త్రముల్
కుటిలత జెప్పినాడవు భృగుప్రవరుండవటంచు నమ్మితిం
గటకట బ్రాహ్మణాకృతిని గాక యథార్థపు బ్రాహ్మణుండవే॥

వాణీ ప్రెస్, విజయవాడ-2.